

MEDITATIVNÍ RŮŽENEC S OTCEM MARIEM

**blahoslavený Mario Borzaga,
misionář oblát P. Marie Neposkvrněné,
kněz a mučedník**

Nejkrásnější texty o Panně Marii napsal o. Mario, když se připravoval na kněžství. Věděl moc dobře, že kněžstvím se připodobní Kristu Knězi. Aby byl tohoto připodobnění se Kristu co nejvíce hoden, uchyluje se k Panně Marii. Spolu s tolika dalšími ctiteli Matky Boží v dějinách církve prožil o. Mario to, co papež Jan Pavel II. napsal ve svém apoštolském listě „Rosarium Virginis Mariæ“: „Kristus je učitelem, zjevovatelem i zjevením par excellence. Nejedná se pouze o to, abychom si osvojili Kristovo učení, ale musíme se ´naučit Krista samotného´. Která učitelka by mohla být v uskutečňování tohoto úkolu zkušenější než právě Maria? Ve sféře božství je učitelem našeho nitra přivádějícím k plnosti pravdy o Kristu Duch svatý. Mezi lidskými bytostmi pak není nikdo, kdo by znal Krista lépe než Maria a kdo by nás mohl přivést k hlubokému poznání Ježíšova tajemství lépe než jeho Matka“.

O. Mario píše: „Panna Maria Neposkvrněná připodobní mou duši té její, aby v ní mohlo srdce jejího Syna Ježíše spočívat pohodlněji. Immacolata Mater dolorosa, ta Žena, která nikdy nezhřešila, ve mně umlčí na nejmenší míru to, čím urážím Ježíše, a tak mé ruce a její srdce budou, stejně jako její ruce, hodny Krista.“

Krásné je také spojení růžence s eucharistií: „Je zbytečné chtít pochopit, kým je Maria v našem životě, pokud nejdeme před Ježíšův svatostánek a potichu neodříkáváme Zdravas, Maria a nerozjímáme přitom o tajemstvích Pánova života. Pannu Marii lze totiž poznat jen tak, že milujeme a modlíme se; jako poklad, který jsme tak dlouho hledali. Proč hledat Ježíše a Marii jinde, když oni nedělali nic jiného, než že se modlili a trpěli...?“

*P. Wilhelm Steckling, omi
generální představený
Řím, 1. května 2004*

PANNA MARIA NA ŽIVOTNÍ CESTĚ O. MARIA

O. Mario Borzaga, misionář oblát P. Marie Neposkvrněné, se rodí a umírá ve znamení P. Marie. Po jeho narození drží maminka s rozechvěním ve svých rukou křehoučké stvoření, které vůbec nevypadá na to, že by do tohoto světa vstupovalo zrovna tím nejjistějším způsobem. Přítomný lékař se v ní snaží probudit smysl víry a vybízí ji k tomu, aby ve svém synkovi neviděla dětátko, ale spíš andílka, který brzy odletí do ráje. Ale matčina víra chce jedno i druhé; a tak se s důvěrou obrací na Pannu Marii Pomocnici a ta ujišťuje maminku Idu, že její syn poroste a že zároveň bude i Mariiným vyvoleným synem.

I tehdy, když se Mario oblékne do hábitu, který vyjadřuje jeho úplnou odevzdanost Bohu, je jeho maminka přítom. Ona sama mu kleriku ušila a spolu s ní mu věnuje i malou sošku Panny Marie Pomocnice, aby tak Mariovi, který je teď už v rozkvětu života, připomněla, že se nad ním P. Maria mateřsky skláněla hned od prvních okamžiků jeho života. Maminka v něm vždycky pěstovala lásku k P. Marii. Když už uměl chodit, brávali ho rodiče na mariánské poutní místo Piné, které se elegantně tyčí mezi lesy na výšinách kolem Tridentu.

Jeho cesta ke kněžství probíhá v tridentském semináři jistě a poklidně. Ale najednou se mu znovu ukazuje ono Mariino znamení, které ho tentokrát přivádí do misijní kongregace, jejíž členové se zasvěcují Panně Marii Neposkvrněné. To tam prohloubí svou lásku k Marii. Jeho kontemplativní duše obdivuje Madonu nebes „*pro její ticho, její víru, její pokoru, přirozenost jejích ctností, její dobrotu a čistotu.*“ Radí se k dlouhému zástupu umělců, kteří obdivují Madonu tak, jako se kontempluje „*zasněžená hora vržená do nebe,*“ a sklání se, aby se spolu s Marií poklonil Ježíši v jejím lůně. To všechno ho přivádí k tomu, že nežije v Marii jen jako jakýkoli jiný její syn, ale jako sám Ježíš, a nechá se tak nosit tam, kam ona chce.

Když dospěl ke kněžství, nechává se touto novou skutečností vyzdvihnout ještě na vyšší úroveň, takže se s Pannou Marií takřka ztotožňuje. Kněžstvím se jí stal podobným; stejně jako ona se i on stal nositelem Krista pro svět, a proto musí být jako ona „*nevinný a čistý jako lilie*“; a tady jsme došli k té nejgeniálnější intuici, kterou o Panně Marii má, když píše, že kněz musí být na této zemi reálnou přítomností Panny Marie: „*Ježíš zůstal mezi námi v Nejsvětější svátosti, ale Panna Maria tu nezůstala: je tedy na nás, abychom byli srdcem a měli srdce té, která porodila světu Ježíše: je na nás, abychom měli její ctnosti a vůni její čistoty, sílu její pokory, vytrvalost v bolesti a abychom konali Boží vůli tak jako ona*“.

Po pouhých třech letech kněžství ho na prahu měsíce května ve vrcholném okamžiku jeho oběti doprovází Blahoslavená Panna Maria na kalvárii laoských hor.

Je zbytečné chtít pochopit, kým je Maria v našem životě,
pokud nejdeme před Ježíšův svatostánek
a potichu neodříkáváme *Zdravas, Maria*
a nerozjímáme přitom o tajemstvích Pánova života.
Pannu Marii lze totiž poznat jen tak, že milujeme a modlíme se;
jako poklad, který jsme tak dlouho hledali.
Proč hledat Ježíše a Marii jinde,
když oni nedělali nic jiného, než že se modlili a trpěli...?
(4. 6. 1957)

RADOSTNÁ TAJEMSTVÍ

PRVNÍ TAJEMSTVÍ: ZVĚSTOVÁNÍ

Raduj se, milostiplná; Pán je s tebou.
(Lk 1,28)

Z Deníku

Tajemství Zvěstování mě učí, abych miloval v tichosti: každé naše „Fiat“ vyřčené Boží vůli přivolává, umocňuje Ježíše v nás. Velkou a vznešenou věcí je přijmout Boží vůli, protože to znamená přijmout Boha samotného. Z Mariina „Fiat“ se zrodilo Vtělení, Vykoupení, Eucharistie, Kněžství, Církev.
(25. 3. 1957)

Panna Maria musela prostě prožít zvěstování, které by ji ujistilo o tom, že ve svém lůně počala Božího Syna: jen tak mohla okamžitě začít Boha chválit a plnit svou úlohu Matky Boží.
(11. 6. 1957)

Neposkvrněná je ta, která lidem rodí Krista; my, kteří jsme svým kněžstvím připodobněni jí samotné – i my dárci Krista pro svět, musíme tedy napodobovat její nevinnost a všechno to čisté jak lilie, co prochází její duší, zvláště pak neposkvrněnost její důvěry v Krista a nevinnost od každé hořké řeči a diskuse se sebou samými.

(11. 2. 1957)

DRUHÉ TAJEMSTVÍ: NAVŠTÍVENÍ SV. ALŽBĚTY

Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?

(Lk 1,43)

Z Deníku

Dnes je svátek Panny Marie Prostřednice všech milostí. Takřka cítíme a tušíme, že každá milost pochází od Ježíše, ale přichází k nám skrze ruce Panny Marie: Panno Maria, otevři své srdce a rozevři nade mnou svou náruč, protože jsem jen ubohý hříšník.

(14. 5. 1957)

Dnes ráno jsem si při meditaci dal předsevzetí, že ve své mysli nepřipustím žádnou myšlenku, na níž by nemohla myslet Panna Maria.

(20. 3. 1957)

TŘETÍ TAJEMSTVÍ: JEŽÍŠOVO NAROZENÍ

Maria pak všechny ty věci pečlivě uchovávala a v srdci o nich rozvažovala.

(Lk 2,19)

Z Deníku

Nesmím být ničím jiným než jen nástrojem v Jeho rukou: jako je svatá Panna nástrojem Vtělení, tak i kněz navěky je nástrojem věčného vtělování na oltáři.

(28. 1. 1957)

Dnes je svátek Mateřství Panny Marie, a tak jsem ráno během meditace napsal, že chci žít v Marii jako Ježíš v jejím lůně a chci se od ní nechat nosit tam, kam ona bude chtít. Proto jsem se snažil napodobit její ticho...

(11. 10. 1956)

ČTVRTÉ TAJEMSTVÍ: UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

... i tvou vlastní duší pronikne meč.

(Lk 2,35)

Z Deníku

Dnes ráno jsem meditoval o Uvedení Ježíše do chrámu: Ježíš a Maria dodržují i neužitečné zákony, protože milují; jejich Láska je veliká, a tak v jejich očích všechno nabývá na důležitosti, jen když je to Otcova vůle.

(11. 1. 1957)

Kdokoli trpí, musí nalézt pochopení a lásku; a pokud se tento „kdokoli“ jmenuje Maria, tak se pozastavme, pozorně se na ni zahleďme a poznejme v ní tu, která pro nás tak nesmírně trpěla; a dejme si předsevzetí, že budeme trpět spolu s ní. Když myslím na Pannu Marii Bolestnou, nemohu nemyslet na její něžnou probodenou duši...

(12. 4. 1957)

PÁTÉ TAJEMSTVÍ: NALEZENÍ JEŽÍŠE V CHRÁMU

Proč jste mě hledali?
(Lk 2,49)

Z Deníku

Dnes ráno jsem meditoval o nalezení Ježíše v chrámu. Hledat Ježíše znamená nalézat Ježíše. Ježíš není nikdy nepřítomný, nikdy nemizí z našich dnů, aby si jen tak zařídil své záležitosti, protože jeho záležitostmi jsou naše duše. A když Ježíš zmizí, aby se tak prokázala naše láska, je nám stejně pořád po boku, aby nám ukazoval stopy, které nás dovedou na místo jeho úkrytu, a my ho tak najdeme schovaného ve svém srdci. ‚Hledej se ve mně‘, říkal Ježíš svaté Terezií. On nás nikdy nenechá napospas osamocení.

(12. 1. 1957)

Kdo miluje, rodí pro svět Krista:
kdo miluje, je druhým Vtěleným Slovem,
druhým Ježíšem mezi lidmi."
(10. 1. 1957)

TAJEMSTVÍ SVĚTLA

PRVNÍ TAJEMSTVÍ: JEŽÍŠŮV KŘEST V JORDÁNU

To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení.
(Mt 3,17)

Z Deníku

Dějiny Církve se opakují i v našem, v mém životě... jsou to dějiny toho, kdo miluje Krista a pro Krista pokládá život...; je to nádherný příběh pádů a vítězství, ubohosti a velikosti, zásluh a vin, kde se proplétá lidské s božským, mísí se obojí dohromady v nekonečném střídání života a smrti, aby pak všechno vyústilo do konečného Vzkříšení.
(20. 1. 1957)

Jsem jedním z Církve, jednou z Kristových duší, navždy začleněný do tohoto lidsko – božského příběhu. Nejsem zběh, a tak musím bojovat; musím sklízet a shromažďovat víru a Lásku mučedníků: jen tak se dějiny Církve budou moci opakovat v mém malém životě, v malém životě, který ovšem Ježíšovou láskou nabírá obrovských rozměrů. (20. 1. 1957)

DRUHÉ TAJEMSTVÍ: ZJEVENÍ JEŽÍŠOVY MOCI NA SVATBĚ V KÁNĚ

... byla tam Ježíšova matka... už nemají víno... udělejte všechno, co vám řekne.
(Jan 2,1.3.5)

Z Deníku

Podílet se na vykupitelském díle je velká zodpovědnost, ale člověk se hned cítí klidnější a jistější, když je s ním na to i Panna Maria. Neposkvrněná a Bolestná: to ona trpěla a obětovala nejvíce.
(21. 2. 1957)

Přesladká Královno nebe, má Matko, ty, kteráš mě pro Ježíše porodila a naučilaš mě ho milovat, řekni mi, co mám dělat. Nevím, co si počít: co se mnou zamýšlí tvůj Božský Syn, jaká je jeho vůle a jaká je pro mě tvá vůle, Královno Misií? Ale řekni mi to hned,

protože to potřebuju vědět. Já se budu modlit, vzdám se všeho, čeho se mám vzdát. Srdce Ježíšovo, jestli jsem tě měl rád, pomoz mi a osvět mě.
(22. 2. 1957)

TŘETÍ TAJEMSTVÍ: HLÁSÁNÍ BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ

Obraťte se, neboť se přiblížilo nebeské království... Připravte cestu Pánu.
(Mt 3,2-3)

Z Deníku

Každý krok misionáře je krokem Božích nohou po této zemi. A proto na jejich cestě nikdy nenastane soumrak.
(31. 10. 1957)

... když mě Ježíš ujišťuje, že i já, oblečený skrze milost do Božské přirozenosti, se nechám zabít, abych tak přiblížil své bratry k Bohu, je to znamením toho, že jsem jako On. Proto chci zemřít.
(13. 9. 1958)

Jen ty, Ježíši, víš, kolik kroků ještě uděláme na tomto světě; jestli ty nebudeš s námi, učiníme je nadarmo. Jde mi jen o to, abych se s tebou ztotožnil. Ježíši, miluj mým srdcem, já miluji tvým; mluv mým jazykem, Ježíši; myslí mým rozumem, žehnej mýma rukama, choď mýma nohama, trp v mých údech.
(21. 5. 1957)

ČTVRTÉ TAJEMSTVÍ: PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

... jeho tvář zazářila jak slunce... je dobře, že jsme tady.
(Mt 17,2.4)

Z Deníku

Světlo se rodí z Lásky a dnes jsem ve Světle, tudíž v Lásce. Je vždycky pozdě, ale přesto je každá chvíle dobrá k tomu, abych se znovu obrátil a s láskou odpověděl Hostu.

(7. 9. 1958)

Učiň jen, abych byl svatý, a to mi stačí; i když jsem poslední z lidí, ať v to mohu aspoň doufat! Mé světlo na stole, svítilna na mé pozemské cestě, je krásné, je příliš krásné na to, aby zhaslo brzy večer. Ježíši, chci, abys Ty byl mým světlem, mou svítilnou na této cestě po zemi vedoucí do nebe.
(7. 8. 1959)

PÁTÉ TAJEMSTVÍ: USTAVENÍ EUCHARISTIE

Vezměte a jezte. To je mé tělo... Pijte z něho všichni. Neboť to je má krev nové smlouvy.

(Mt 26,26-28)

Z Deníku

Po Ježíšově příkladu říkám i já „ne“ sám sobě, abych se tak připodobnil Jemu, abych se tak stal jako On nositelem milosti, malinkým kouskem chleba, který přicházejí lidé jíst, aby tak měli Boha ve svém srdci... jestli ze smrti vykvétá život, budu umírat den co den, od úsvitu až do soumraku, a sílu k tomu budu čerpat z onoho Chleba.

(20. 11. 1956)

Na malém oltáři, v tichu kaple... vedle pokojného světla lampy a dvou svící se i tentokrát obnovilo mezi mýma lhostejnýma rukama... hrozné tajemství Ukřižování a Smrti mého přítele Ježíše.

(8. 5. 1957)

Ježíši, dej, ať vidíme.
Chceme jen vidět;
potřebujeme jen Světlo a Sílu,
tvoje Světlo a tvoji Sílu.
(8. 1. 1958)

BOLESTNÁ TAJEMSTVÍ

PRVNÍ TAJEMSTVÍ: JEŽÍŠ V GETSEMANECH

Otče, chceš-li, odejmi ode mě tento kalich.
(Lk 22,42)

Z Deníku

Občas se mě zmocní strach z toho, jak budu trpět – právě k tomu mě totiž Ježíš vyvolil – ale pak si vzpomenu na to, že tady nejde o to diskutovat o nějakých možnostech zítřku, ale pevně si ujasnit jednu zásadu: „Celý Kristův život byl jen křížem a mučednictvím a já budu druhým Kristem, takže...“ Kristus, který si mě vyvolil, je tentýž Kristus, který dal Život a Sílu mučedníkům a pannám: byli to lidé jako já, uhnětení ze stejného nic a ze slabosti; byli vybráni k boji, dostalo se jim zbraní, bojovali a zvítězili.

(19. 1. 1957)

Ted' už jsem se úplně zamiloval do Panny Marie Bolestné a rád k ní přicházím. Bez většího dojetí cítím, že mě má Panna Maria ráda. Je třeba milovat, aniž bychom cítili, že milujeme: chléb ve Mši si nevšimne toho, že se stal Ježíšem: tak i já chci být jen jednoduchým nástrojem v jeho rukou, v jeho srdci.

(12. 4. 1957)

DRUHÉ TAJEMSTVÍ: BIČOVÁNÍ

Nesl naše utrpení...

(Iz 53,4)

Z Deníku

Nestojí to za nic. Svátek Panny Marie Bolestné: nežádal jsem Pannu Marii o nic, ale ona mi asi stejně něco dala. Já nemiluji, Ona mě miluje. A tak se v její přítomnosti cítím malý a hříšný; neumím se vyrovnat s tím, že tu mám zůstat, ale přesto tu stejně zůstanu. Všechno je proti mně, a tak jsem hrozně smutný. Nejsem schopný ničeho. Celé hodiny jen tak proležím, zaměstnaný tím, že nic nedělám.

(20. 3. 1959)

TŘETÍ TAJEMSTVÍ: KORUNOVÁNÍ TRNY

Je bez podoby a bez krásy.

(Iz 53,2)

Z Deníku

Dnes jsem se pomodlil asi jeden z nejlepších růženců ve svém životě. Rozjímal jsem o Ježíši v Getsemanské zahradě, o jeho bičování, korunování trny, o tom, jak byl ukřižován – a to všechno očima Panny Marie ve chvíli, kdy jí Anděl zvěstuje: *Ave Maria, Gratia plena*. Včera večer jsem ale usnul dřív, než jsem se růženec domodlil; a tak jsem aspoň jednou, podle rady sv. Bernadetty, usínal při slovech: maminko, maminko.

(4. 1. 1957)

ČTVRTÉ TAJEMSTVÍ: JEŽÍŠ VYSTUPUJE S KŘÍŽEM NA KALVÁRII

Nesl naše utrpení...

(Iz 53,4)

Z Deníku

Není mě, kněze, hodné, abych si stěžoval na bolest, na malou ubohou bolest, když jsem pro Kristovu Církev prolil na oltáři Krev Božího Syna a já sám jsem se jí nasytil a slíbil mu Lásku. Mám tedy mít strach dotknout se té Krve, která z mých rukou vytryskla? Mám mít strach sebrat z ní i třeba jen jedinou kapku? Krev, kterou jsem stejně jako Panna Maria Neposkvřená zrodil já, jako ona a spolu s ní. Mám tedy mít

strach nechat tuto krev proudit ve svých žilách, krev, která očišťuje a občerstvuje? Ne, já nechci být nikdy příživníkem oltáře! Jestli mi Ježíš dal Lásku, musím mu Lásku také vrátit, jestli mi dal Krev, musím mu vrátit také Krev.
(21. 2. 1957)

PÁTÉ TAJEMSTVÍ: JEŽÍŠOVO UKŘIŽOVÁNÍ A SMRT

Jeho ranami jsme uzdraveni.
(Iz 53,5)

Z Deníku

Panna Maria Bolestná nikdy neopouští toho, kdo trpí, protože o všechno to, co se jmenuje bolest, se zvláštním způsobem stará.
(21. 3. 1958)

Panna Maria Neposkvrněná připodobní mou duši té její, aby v ní mohlo srdce jejího Syna Ježíše spočívat pohodlněji. *Immacolata Mater dolorosa*, ta Žena, která nikdy nezhrěšila, ve mně umlčí na nejmenší míru to, čím urážím Ježíše, a tak mé ruce a její srdce budou, stejně jako její ruce, hodny Krista.
(19. 2. 1957)

Kdybych tak mohl zastavit celý svůj život vedle svatostánku
a modlit se, jen se modlit.
Mocht slavit jednu dlouhou mši svatou
a zachránit všechny lidi:
mši, která ze mě učiní Krista s Kristem na oltáři Kalvárie.
(1. 12. 1957)

SLAVNÁ TAJEMSTVÍ

PRVNÍ TAJEMSTVÍ: ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry...
(Kol 3,1)

Z Deníku

Pokud je Ježíš mým osobním přítelem, musím ho velmi dobře znát, vždyť jak bych ho jinak mohl milovat? Ale vím jak na to: poprosím Pannu Marii, jeho a mou Matku, aby mě mateřsky naučila, jak ho mám poznávat a jak ho milovat... Pokud je pro mě život Kristus, tak každý okamžik mého života zapadá do plánu, podle něhož ve mně Kristus roste, do plánu, díky němuž mohu žít už ne já, ale On ve mně. A tak jako je Kristus na nebi, na zemi a na každém místě, tak je i v každém člověku a v každé události. Jestliže tedy v každé věci hledáš Ježíše, tak tam také Ježíše jistě najdeš.
(12. 5. 1957)

DRUHÉ TAJEMSTVÍ: NANEBEVSTOUPENÍ

Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu!

(Mk 16,15)

Z Deníku

Maria: to je téma, které se mi líbí, a Panna Maria mě fascinuje čím dál víc, zvláště svým tichem, svou vírou, svou pokorou, přirozeností svých ctností, svou dobrotou a čistotou.

(10. 10. 1956)

Dnes večer jsem se naštěstí šel projít k mojí milované Panně Marii Bolestné z Cuceglia, pravděpodobně naposledy. Moje milovaná Panno Maria Bolestná, tady na kopci se spolu už nevidíme; ale uvidíme se na cestách světa. Tam se s tebou znovu setkám a znovu mi dodáš sílu a odvahu na cestu, stejně jako dnes večer: opravdový prameni svěží vody.

(17. 6. 1957)

TŘETÍ TAJEMSTVÍ: DAR DUCHA SVATÉHO

Až přijde on, Duch pravdy, uvede vás do celé pravdy.

(Jan 16,13)

Z Deníku

Apoštolové konali zázraky; a kdo by nám mohl zabránit v tom, abychom i my znovu obnovili zázrak Lásky, Lásky ke všemu, co nám způsobuje bolest, k tomu, co není naší vůlí, ale vůlí Boží. I Svatá Panna milovala to, co nebylo její vůlí a jejím mečem. I nám dává pocítit ten meč: vždycky, když vidíme, jak je Láska nechápaná, zrazovaná, jak se před ní prchá, jak je křížovaná, ode všech, i od nás samotných: tato poslední bolest je bolestí, kterou netrpěla ani Panna Maria.

(6. 1. 1958)

ČTVRTÉ TAJEMSTVÍ: NANEBEVZETÍ

Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli.

(Lk 1,46)

Z Deníku

To jediné, co jsem se dnes od Panny Marie Neposkrvněné naučil, je, že Ježíš chce vstoupit do každého srdce, proniknout do každého domu, i toho nejzapadlejšího,

vnést své vítězství do každého koutu světa, i do toho od něj nejvzdálenějšího, ale tam všude chce být přinášen čistýma rukama.

(8. 12. 1956)

Chtěl bych, aby byla Panna Maria mou matkou, aby mě nosila ve svém lůně... Ježíš zůstal mezi námi v Nejsvětější svátosti, ale Panna Maria tu nezůstala: je tedy na nás, abychom byli srdcem a měli srdce té, která porodila světu Ježíše: je na nás, abychom měli její ctnosti a vůni její čistoty, sílu její pokory, vytrvalost v bolesti a abychom konali Boží vůli tak jako ona.

(20. 3. 1958)

PÁTÉ TAJEMSTVÍ: PANNA MARIA KRÁLOVNA

Od této chvíle mě budou blahoslavít všechna pokolení.

(Lk 1, 48)

Z Deníku

Je mi líto, když v každém „Zdravas Maria“ najdu jako jediné slovo, které charakterizuje nás, Mariiny syny, slovo: hříšníci. To, že jí to můžeme říct jednou nebo dvakrát, to by mi ještě tak nevadilo, ale padesátkrát...: „... pros za nás hříšné“. Nedokázal jsem pochopit, jak bych mohl, až se stanu tím velkým světcem, uchovat pravdu téhle věty, která zní jak rána kladivem: „... pros za nás hříšné.“ Jenže my nejsme ničím jiným než hříšníky: a tohle se vůbec nelíbí mé pýše, ale je to tak: hříšník a nic jiného! I tehdy, až ve mně Láaska dospěje na opravdu vysokou úroveň: hříšník, pořád jen hříšník, který potřebuje jak nikdy Mariinu pomoc.

(23. 11. 1956)

Z mrtvých nevstane nikdo,
kdo nebyl spolu s Kristem dobrým pšeničným zrnem
odumřelým v utrpení a bolesti.
(8. únor 1957)

Potřebujeme jen Pannu Marii Neposkvrněnou a nic jiného. Zvláště já, který se už tři měsíce toulám po všech stezkách vesnic a nenacházím v sobě žádnou velkou lásku k Ježíši, ani k jeho Církvi. Tady na horách Kiucatianu mám tedy vsadit všechno na poslední kartu a stát se konečně svatým. Buď tady, anebo nikde jinde. Buď teď, anebo nikdy víc. Možná, že zítra bude příliš pozdě. Dnes tady na mě nečeká nic jiného než dnešek. Dnešek, abych se v něm stal svatějším, než kdy jindy předtím. Zapomínám na svou minulost, abych patřil jen Bohu, zapomínám na všechno kromě svého hříchu, abych tak byl před Pánem víc hoden milosrdenství. Hoden milosrdenství jako všichni hříšníci tohoto světa. Jako všichni ti, kteří jsou hodni toho, aby je k sobě přijalo *refugium peccatorum*, kterým je Maria. Maria je moje matka, všechno tedy očekávám od ní. Všechno pro mě a pro duše, které mi jsou svěřeny.

(*Kiucatian, vigilie slavnosti Neposkvrněného početí P. Marie 1958*)